

ПРЕС КЛИПИНГ

31. август 2016.

НАСЛОВИ

- Просветари: Пратимо испуњавање договореног, а штрајк... (стр.3)**
Број младих који траже посао у ЕУ порастао за 150 одсто (стр.4)
Сваком трећем раднику плата испод просека (стр.5)
Шарчевић: Родитељи ће оцењивати наставнике и директоре (стр.7)
Извоз Србије у првих шест месеци повећан за 10 одсто (стр.7)
Шијемо "Праду", а носимо пластику (стр.8)
Суфицит буџета у периоду јануар-јул од 22 милијарди динара (стр.10)
Јанковић: Ускоро исплата заостатка у плати просветним радницима (стр.11)
Фиктивном селидбом до веће зараде (стр.12)
Од пилула живи 5.000 радника у Србији (стр.13)
Младе највише плаши велики ризик (стр.14)
Синдикати просвете задовољни, али чекају реализацију договореног (стр.15)
"БЛИЦ" САЗНАЈЕ Држава Кинезима бесплатно даје фабрику која је некад хранила Пожегу, уз ЈЕДАН УСЛОВ (стр.16)

МУКЕ РАДНИКА У СРБИЈИ Шеф тражи доказ о инвалидитету, а сви виде да НЕМА ШАКУ (стр.17)

Бор: Протестовали бивши радници "Заштите" (стр.18)

Јанковић: Ускоро исплата заостатка у плати просветним радницима (стр.18)

Протест Уније синдиката просветних радника (стр.19)

Железнице напушта 2.700 радника, из ЕПС-а их одлази 2.300 (стр.19)

Србији треба развој домаћег софтвера, а не туђих пројеката (стр.19)

Просветари: Пратимо испуњавање договореног, а штрајк...

Извор: Танјуг

Представници синдиката просвете и образовања саопштили су да ће пратити да ли је испуњено оно што је договорено на састанцима у ресорном министарству.

Наводе и да ће сходно томе доносити даље одлуке, укључујући и ону о евентуалном штрајку.

Представници синдиката данас су поново разговарали са министром просвете Младеном Шарчевићем који је Тањуку након тога рекао да је важно да се све што се каже и оствари, а да се не обећава оно што није могуће урадити.

Он је рекао да је на састанку било речи о томе да се спроведе и укупна процедура везана за технолошке вишкове онако како је договорено и за шта су послата упутства.

"Такође смо договорили да се строго примени упутство где се говори о пензионисању људи, о строгој контроли секретара школа, о некоришћењу неких маневара типа повремени и привремни послови. Имамо разлога да сумњамо да се одређени број места прикрива, а имамо и потребу да кад се та прва фаза размештаја колега технолошких вишкова заврши направимо још један преглед да ли је то уређено како треба", рекао је Шарчевић.

Он је рекао да ће уследити и инспекцијски надзори према онима који не поштују процедуре.

Што се тиче исплате дуговања, Шарчевић је поновио да ће се у року од пет дана просветарима исплатити заостала дуговања јер је влада одлучила да просветним радницима врати разлику за умањена примања током летњих месеци.

Шарчевић каже да је важно да се све што се каже и оствари, а да се не обећава оно што није могуће урадити.

"Не желимо да просветни радници буду на дну лествице и сиромаштва, и запослености, и признања у друштву, ми треба да се старамо о угледу професије у заједници и они у мени имају савезника у томе", рекао је Шарчевић.

На питање да ли ће се одазвати и позиву Уније синдиката просветних радника да се појави на "претчасу", на Тргу Николе Пашића у среду у 11:55, Шарчевић каже да је ових дана презаузет и да није имао ни минута слободног времена, али да ће покушати да стигне.

"Не знам да ли ћу стићи на све састанке, да ли ћу неке одложити, имамо јако много тема, 1. септембар је важан и за неке друге оперативне ствари. Ако обећам, држаће ме за реч, а ако покушам стићи ћу", рекао је министар.

Председница Уније синдиката просветних радника Србије Јасна Јанковић рекла је да ће тај синдикат у среду у 11:55 сати, ипак, организовати "претчас" на Тргу Николе Пашића како би јавност информисао о томе са којим проблемима се суочавају запослени у образовању.

"После годину дана борбе успели смо да покажемо и докажемо министарству да је погресило и погресно обрачунало наше зараде током прошлогодишњег јула и августа и ускоро ћемо добити новац назад задовољни смо", рекла је она.

Јанковић каже да школска година почиње 1. септембра, а "да ли ће и како трајати зависи од министарства и свих нас".

Председник Гранског синдиката просветних радника Србије "Независност" Томислав Живановић рекао је да синдикати са оним што је постигнуто, а што се тиче материјалног положаја запослених и условима рада не могу никада бити потпуно задовољни.

"Биће добро ако ова прича добије онај темпо који треба у смислу реализације по школама у Србији. Настављамо тамо где смо стали. Обећања има, резултата још нема и надам се да ће речи пратити и дела на терену. Убудуће ћемо поступати сразмерно ситуацији како се односи

влада и министарство према образовању, ништа боље, а ни горе", рекао је он. Како каже, представници тог синдиката пратиће динамику реализације договореног и сходно томе доносити одлуке о штрајку. Не можемо тако лако одустати, али видећемо на даље шта ће се дешавати, рекао је он. Председница Синдиката образовања Србије Валентина Илић рекла је да је тај синдикат задовољан тиме што је министар пружио руку синдикатима одмах по ступању на дужност и што је рекао да ће сарађивати са њима. "Оно сто смо тражили, надокадиће нам, остале ствари су системске промене и разговарали смо и о томе. Мислим да ће се корените промене сигурно догодити везано за рад инспекција, школских управа, директора...", рекла је она истичући да је важно и то што је министар прихватио да дође на састанак републичког одбора Синдиката образовања Србије.

Број младих који траже посао у ЕУ порастао за 150 одсто

Пише: Љ. Буквић

Нико нема прецизне податке о томе колико људи годишње остане без посла због приватизације или стечаја

У Србији је од почетка године до краја јула посао добило 154.072 људи који су били на евиденцији Националне службе за запошљавање.

Од тог броја 77.497, односно 50,3 одсто су жене, што је опет 10,2 одсто више у односу на исти период прошле године, кажу за Данас у НСЗ.

Ако се изузму занимања којих је на бироу мало или их готово уопште нема, а то су најчешће занимања уско везана за ИТ сектор, у првих седам месеци ове године највише су се запошљавали они са економском струком.

У Србији се на посао чека у просеку више од четири године, а годинама је број незапослених већи од 700.000 људи. Нико, међутим, нема прецизне податке о томе колико људи годишње остане без посла, због приватизација ранијих година стотине хиљаде људи је изгубило радна места, а тренутно још постоје компаније које су у нерешеном статусу, односно оне којима држава није отворила стечај, те се иако не раде, радници у тим предузећима и даље воде као запослени.

Свако привредно друштво у Србији задужено је на нивоу од 196 одсто висине свог оснивачког капитала, што значи да једва послује, док су просечни рокови наплате потраживања у првој половини 2016. били 132 дана, што Србију ставља на дно лествице европских земаља. Осим тога, тек свака 18. фирма у Србији бави се неким обликом производње, док је тај просек у Европи много бољи - тамо се свака четврта бави производњом.

Подаци о броју запослених сваког лета, тврди Драгољуб Рајић из Мреже за пословну подршку, доживе бум, јер се тада сезонски запошљава од 100.000 до 180.000 радника због послова на пољима, у летњим баштама кафића, на продаји сладоледа.

- То нису реалне цифре и није реално повећање. Истраживања показују да је рад на црно повећан, јер расту оптерећења привреде, порези су већи, и они који раде легално једноставно проналазе начине како да се изборе са превеликим оптерећењима - напомиње Рајић.

Да бисмо запослили 10.000 људи, истиче он, држава треба да издвоји живих 250 милиона евра, а велико је питање да ли тога има. Статистика о тржишту рада, која нам се нуди, сматра Рајић очигледно не одговара реалности.

- У последње три године број младих између 25 и 45 година који траже радну визу за посао у Немачкој или Аустрији порастао је за 150 одсто. И страни инвеститори пре него што дођу овде да уложе у посао, наручују приватна истраживања о тржишту рада јер немају поверења у државна - истиче Рајић, чија Мрежа сарађује управо са инвеститорима из ових европских земаља. Он напомиње како послодавци у Србији у последње време све више доводе младе стручњаке из околних земаља Румуније, Бугарске или Хрватске јер овде једноставно нема више таквих кадрова.

Траже се економисти, али и матуранти гимназија

Тако су на листи најтраженијих радника од почетка године осим економског техничара, и дипломирани економисти и економисти за финансије и банкарство, али и машински техничари, аутомеханичари, бравари, продавци, пољопривредни техничари, кувари, кројачи, као и дипломирани правници и матуранти гимназија којих је на бироу одувек било много, више од 14.000. Једино је економиста са средњом школом више него матураната гимназије - њих је донедавно било више од 22.000 на бироу, а међу најбројнијим незапосленима су и машински техничари којих је на служби за запошљавање више од 10.000.

Сваком трећем раднику плата испод просека

Пише: А. Милошевић

Највећи број слабо плаћених радника изостављен је из обрачуна јер статистика не обрађује зараде запослених код предузетника и у малим фирмама

Просечна плата у Србији исплаћена у јулу била је 46.280 динара. Али, као што то често бива са статистиком, просечна цифра ни овог пута не открива право стање ствари.

Наиме, грађанима који раде за 20.000 динара, тај просек делује сасвим недостижно, због чега и није реткост да људи једноставно не верују статистици.

Међутим, када се погледа како се дошло до тог просека, слика о томе колике су заиста плате у Србији постаје нешто јаснија.

Тако је према последњим доступним подацима Завода за статистику, у марту ове године у Србији било безмало 30.000 запослених људи који уопште нису примили плату, а радили су. Скоро још толико - 28.683 јесте примило зараду, али мању од 20.000 динара, што је испод законског минимума. То значи да преко 58.000 људи у Србији ради и зарађује мање од 160 евра месечно. Њима просечна плата мора деловати нестварно.

Па ипак, она је сасвим стварна. Јер, док 58.000 радника нема ни 20.000 динара, исто толико њих зарађује између 110.000 и 150.000 динара. У просеку, дакле, добро стојимо. Статистика показује да скоро 40 одсто запослених прима мање од 45.000 динара, што ће рећи мање од просека. Сви остали имају више.

Ипак, то није реално стање ствари. Подаци Завода не узимају у обзир запослене код предузетника, као ни раднике Министарства унутрашњих послова и Министарства одбране.

Будући да су предузетници углавном мале трговинске радње, занатске радионице, ћевабцинице, пекаре и томе слично, јасно је да је највећи број слабо плаћених радника потпуно изостављен из обрачуна. Изостављени су и радници из сиве зоне, који су такође углавном на доњим степеницима платне лествице.

Заправо, подаци које Завод објављује односе се на нешто више од милион радника, што је тек мало изнад половине свих запослених.

То не значи да ови подаци уопште нису релевантни, јер ако је велики део корпуса слабо плаћених радника изостављен из обрачуна, они боље плаћени су доста добро покривени, будући да они углавном раде у фирмама које Завод уврштава у своју статистику.

Тако видимо да скоро 45.000 људи у Србији зарађује више од 150.000 динара месечно, што је четири одсто свих радника обухваћених овим обрачуном.

Још 86.000 људи прима од 85.000 до 110.000 динара, а 154.000 људи зарађује од 65.000 до 85.000 динара месечно. Најбројнију групу по овој статистици чине грађани чија је плата од 45.000 до 65.000 динара. Њих је 281.000, односно 28 одсто свих радника чије плате мери Завод.

Поређење по регионима показује оно што се већ и знало: Београђани имају највеће плате. Тако у просеку 38,5 одсто радника у Србији има плату мању од 45.000 динара, али у Београду, само 28,5 одсто запослених прима тако ниске плате. Наравно, у главном граду су и цене веће него у остатку Србије, али чињеница је да јужно од Саве и Дунава око 45 одсто свих радника има мање од поменуте цифре. И то - без запослених у предузетничким радњама. Војвођани се држе мало боље - са 40 одсто радника који имају мање од 45.000, али и то је далеко испод београдског просека.

Уствари, када се пореде плате по регионима, јасно је да Београд предњачи по високим платама, а јужна и источна Србија по ниским. Тако у престоници, осам одсто запослених има више од 150.000 динара, у Војводини четири одсто, а у остатку Србије само два.

С друге стране, у Београду има два одсто радника који примају до 20.000 динара, у Војводини и Шумадији три одсто, а у југоисточној Србији - четири.

Једина категорија где су сви делови земље изједначени јесу запослени који уопште не примају плату - свугде их има по три одсто.

Сарадник Економског института Махмут Бушатлија каже да економска слика у којој су плате толико ниске као у Србији свакако није добра, али додаје да су "просеци увек добри да оправдају много штошта".

- Ако је просек 46.000 динара, а јасно је да постоје и плате које су четири пута веће од тог просека, онда је очигледно да мора да постоји много оних грађана који примају плате које су мање од просека, како би у збиру могла да се добије та плата од 46.000 - напомиње Бушатлија. Према подацима Завода, девет одсто запослених има до 25.000 динара. На другом полу, десет одсто запослених зарађује више од 110.000 динара.

Утешно

Ако је за утеху, по платама стојимо нешто боље него пре три године. Те 2013. је било пет одсто радника који уопште нису примали плате, мада је тада било и десетак хиљада више запослених него данас. Тада је и више радника примало мање од 45.000 динара - њих 41,7 одсто према 38,4 одсто данас. С друге стране, и цене су биле ниже јер је инфлација у том периоду била око 5,5 одсто.

Шарчевић: Родитељи ће оцењивати наставнике и директоре

Извор: Танјуг

Министар просвете, науке и технолошког развоја Младен Шарчевић каже да је родитељима додељена слаба улога у школи и истиче да се то мора променити. Најављује формирање нових родитељских тела.

Младен Шарчевић је, у интервјуу за *Политику*, рекао да родитеље нико никада није питао шта заиста мисле, а да они много тога знају.

"Зато појачавамо улогу родитеља у одлучивању, контроли и оцењивању наставника и директора школа и то кроз независна, нова родитељска тела", рекао је Шарчевић.

Министар је, међутим, најавио и да ће од Министарства за рад затражити да се постави питање одговорности породица ученика који беже са часова.

"У свету се за то зна цена – 20 изостанака једнако 1.500 евра, па да видите како ће да се смањи изостајање", објаснио је Шарчевић.

Говорећи о оцењивању ученика, навео је да оцена не треба да буде средство моћи и извор корупције, као и да наставници морају да науче да раде другачије.

"Ако наставнику од успеха његових ученика зависи и висина плате, мораће и више да се потруди. Најбитније је да се напусти концепт бубања. Наставници ће добити веће плате када тај квалитет рада буде мерљив", рекао је Шарчевић.

Када је реч о информатичкој писмености, нови министар просвете каже да ће се техничко образовање и информатика спојити у један предмет који ће се звати дизајн.

Шарчевић је најавио и већу улогу инспекција, посебно на локалу, кажњавање директора и секретара школа који прикривају радна места, као и доступност података за целокупно приватно образовање, посебно за факултете.

Факултети који не доставе податке о свом раду биће стављени на листу непожељних, навео је министар.

Додао је да његов претходник Срђан Вербић остаје у министарству и да ће радити на концепту велике матуре.

Извоз Србије у првих шест месеци повећан за 10 одсто

Извор: РТС

У првих шест месеци 2016. српски извоз премашио је шест и по милијарди евра, то јест 10,2 одсто је већи него у истом прошлогодишњем периоду. Структура извоза мења се набоље, а таквим трендовима допринеле су и стране инвестиције, тврде у ресорном министарству. Док упућени сматрају да извозницима недостају праве пословне информације, у Влади кажу да су и даље кључни проблеми домаће привреде бирократија и компликоване процедуре.

Из хладњаче у Пожеги српска храна одлази у Европу, Америку и Јапан. Могу да прераде 20 тона воћа дневно, а капацитет складиштења је 2.000 тона. План је проширење производње и подизање нових воћних засада.

"Ми треба да водимо рачуна само о нама, начин како радимо. Да имамо квалитетне производе, да имамо стручне људе, оспособљене, који ће да носе ту производњу", каже власник и директор компаније "Master Frigo Fruits" Радоје Цветић.

Сматра да треба помагати произвођачима, јер су они, како каже, маса из које се све после надограђује.

"Ако ми ту укључимо младе људе који ће се бавити том производњом и имати дугорочни интерес, то се може на тај начин радити", рекао је Цветић.

Радоје Цветић зна посао – има 300 запослених и 3.600 произвођача коопераната. Велики проблем малих извозника често је недостатак информација, кажу у Привредној комори Србије.

"Информација о томе шта се тражи на одређеном тржишту, на који начин да уподобе своје капацитете, како да производе, која документација је потребна како би одређене производе извезли. Како да дођу до одређеног контакта, како да дођу до партнера, како да успоставе сарадњу. То су неки од базичних проблема које наши привредници имају", истакла је Данијела Чабаркапа из ПКС-а.

Чак 65 одсто српског извоза иде у Европску унију, највише у Италију и Немачку. Највише извозимо аутомобиле, електричне апарате, машине, воће, поврће и житарице.

"Оно где би та структура могла да се промени тиче се воћа и поврћа, где извозимо углавном воће и поврће уместо да извозимо производе са вишом фазом обраде, и ја се надам да у том погледу постоји простор да се та компонента извоза још више повећа", рекао је министар трговине Расим Љајић.

Укупни пословни амбијент мора да се поправи, рекао је Љајић додајући да је то политика којом ће се Влада руководити у овом мандату.

У првој половини ове године спољнотрговинска робна размена Србије премашила је 15 милијарди евра. Покривеност увоза извозом је 77 одсто.

Шијемо "Праду", а носимо пластику

Аутор:Е. В. Н.

У Србији се прави обућа за познате светске куће, али више трошимо на увоз него што продамо странцима. Прошле године смо увезли ципела за 400 милиона долара, а извезли у вредности од 300 милиона

На руку им не иду мале плате потенцијалних купаца, а последњих година ни временске прилике. Мало у шали, више у збиљи произвођачи обуће се вајкају да среће немају ни са зимама - никако да удари мраз и снег па да људи истроше ђонове. У српској индустрији обуће ради око 10.000 људи, али Срби и даље више дају за увозну обућу, него што успемо да продамо странцима. А баш у нашим радионицама шије се обућа најчувенијих светских произвођача, као што су "Прада", "Гучи"...

Лане смо извезли обућу вредну 300 милиона долара, а на увоз потрошили 400 милиона долара.

КОЖА ИЗ ИТАЛИЈЕ

- Највећи проблеми са којима се наши произвођачи сусрећу је недостатак сирове коже. Две кожаре које раде, у Зрењанину и Руми, у страном су власништву - објашњава Милорад Васиљевић, секретар Удружења за текстил, кожу и обућу Привредне коморе Србије.

- Оне раде за 19 најпознатијих светских произвођача од - "Ив Сен Лорана", преко "Гучија" и "Праде", али наши увозе сировину из Италије и Турске. Други проблем су порези и доприноси.

У окружењу не прелазе 40 одсто, а код нас премашују 65 одсто. Наше компаније су се окренуле малим серијама изузетно квалитетне обуће.

Последњих деценија гасе се велики домаћи произвођачи обуће. Све је више мањих породичних предузећа. Међу реткима, који се могу похвалити дугом традицијом је "Укус" из Ковачице.

- Ми смо најстарија фабрика обуће у Србији, која од 1946. године ради без прекида - каже Мишо Петраш, директор фабрике.

- Стране велике компаније нама не праве проблем, јер је њихова обућа и раније стизала на наше тржиште, само су је правили у Вијетнаму или Кини. Проблем су направили фирмама на југу. Добили су субвенције од државе, понудили десет одсто веће плате од већ постојећих фабрика и тако им преузели људе. Проблем је што је наше тржиште јако мало и слабо. Мала је потрошња и пада продаја квалитетне кожне обуће, а наши произвођачи углавном праве такву. С друге стране, пале су све царинске баријере и увоз је олакшан.

"ТИГАР" ИЗВОЗИ КОМПАНИЈА "Тигар" АД у Пироту, са око 1.500 запослених, један од највећих произвођача гумене обуће на Балкану, већ две године је у Унапред припремљеном плану реорганизације. Раде, а највише се извози за Русију, нордијске земље које су традиционалну купци, затим Канаду и САД. Промет на домаћем тржишту је прошле године био је већи за трећину, а на иностраном за пет одсто.

РАДЕ ЗА СТРАНЦЕ

ФАБРИКА обуће "Борели" у Сомбору, иначе друштвено предузеће, налази се у стечају од јула, због неизмирених дуговања од 1,85 милијарди динара и блокаде рачуна од 750 милиона динара. Око 120 радника од пре неколико месеци ради за немачку фирму "Б. Штумп Баир", израђују војничке чизме и патике, као и обућу за ватрогасце. Дневно произведу 550 пари обуће. Ускоро би требало да крену лон послови за италијанску фирму "Ленчи". У Сомбору и италијанска компанија обуће "Процети", запошљава 450 радника. Шију делове за патике које се потом раде у Италији.

КОНКУРЕНЦИЈА

У Пожаревцу је некад радило десетак погона и радионица за производњу обуће, али су до данас опстале свега две-три. Међу њима је и производно-трговинска радња "Н и Н", коју држе супружници Тања и Дејан Јовић.

- На најбољим локацијама су кинеске продавнице, у којима се продаје и њихова обућа, што се и те како одражава на наш промет. У неким западним земљама Кинези могу да продају своју робу, али не и обућу, јер тиме држава штити своје произвођаче - истиче Дејан Јовић. - Производњом обуће бави се нас петоро - супруг, ја, моји родитељи и један радник. Школство не прати најбоље потребе привреде, па тешко налазимо раднике који умеју ручно да израђује квалитетну, кожну обућу.

"КОШТАНА"

ВРАЊЕ је некада био синоним за производњу обуће у целој старој Југославији. Више од 3.500 људи радило је у "Коштани", а данас исти тај број људи ради у десетак мањих фирми окупљених у истоимени кластер као и у фабрици познате италијанске компаније "Геокс". Бранислав Поповић, шеф одељења Регионалне привредне коморе Лесковац, у Врању каже да се обућарство данас ослања на такозване мале произвођаче, чији менаџери су углавном поникли у "Коштани". Просечна плата људи који раде у производњама се креће од 20.000 до 30.000 динара. Наши произвођачи шију и шаљу горње делове обуће за Италију, а ђонове ретко ко производи. Јелена Новковић, директорка и власница компаније "Херц", која постоји од 2013. каже за "Новости", да се последњих годину дана произвођачи углавном суочавају са проблемом наплате производа.

Књажевачка "Леда", која данас послује у систему италијанске компаније "Фалк", један је од највећих произвођача обуће у Србији. Ова фабрика годишње извезе око 1,2 милиона пари

обуће на тржишта ЕУ, Русије, Јапана и САД, односно више од 95 одсто укупне производње и остварује промет већи од 20 милиона евра.

- Протеклих година, квалитет обуће је кудикамо побољшан, док је асортиман робе достигао бројку од око 300 артикала, међу којима је прави хит дечја обућа "натурино" - кажу у менаџменту "Леде".

НЕМА НЕЗАПОСЛЕНИХ ОБУЂАРА У РУМИ

ЦЕНТАР Срема, Рума, последњих деценија позната је по највећим броју производних обућарских погона, који запошљавају више од 1.000 радника, а плата се креће од 20.000 до 40.000 динара. Један од њих, који осваја и страна тржишта је фабрика "Инсерт" са око 340 радника, већином жена.

- Наш посао обухвата бројне компоненте израде, попут кројења, припрема, шивења и завршетка процеса, а крајњи производ је горњи део ципеле. Робу радимо, већином за инострано тржиште, али у појединим продавницама може и у Србији да се нађе - кажу у овој компанији.

На тржишту рада у Руми, већ дуги низ година, нема квалификованих обућара, па обућарска производња муку мучи у проналажењу радне снаге.

- Прошла сам прво кроз обуку, јер по струци нисам обућар. Већ три године сам овде и задовољна сам послом. Радимо у једној смени, није тешко, не морам да путујем на посао и што је најважније плата је на време - каже Светлана Стојић, радница "Инсерта".

Суфицит буџета у периоду јануар-јул од 22 милијарди динара

Извор:Бета

Суфицит буџета Србије у периоду јануар-јул 2016. био је 22 милијарде динара, објавило је Министарство финансија

Суфицит буџета Србије у периоду јануар-јул 2016. био је 22 милијарде динара, објавило је Министарство финансија. Како је наведено на сајту тог министарства, суфицит буџета када се у расходе укључе и пројектни зајмови који нису део буџета, али припадају нивоу Републике, износио је 7,7 милијарди динара.

Капитални расходи финансирани из пројектних зајмова у периоду јануар-јул ове године били су већи за 3,9 милијарди динара, у односу на исти период 2015.

У јулу 2016, према подацима објављеним на сајту Министарства финансија, у Србији је остварен суфицит од 25,9 милијарди динара, односно остварени су приходи од 104,9 милијарди динара, док су расходи били 79 милијарди и нижи су него у претходном месецу углавном због нижих обавеза по основу камата и активираних гаранција.

Порески приходи у јулу били су 95 милијарди динара највише захваљујући високој уплати акциза (34,2 милијарде динара), али и добром приходу по основу пореза на додату вредност (ПДВ) који је у јулу био највиши у овој години и износио је 45,7 милијарди динара

Министарство финансија истиче да је приход од акциза од 34,2 милијарди динара резултат више фактора, међу којима је повећана потрошња горива узрокована пољопривредним радовима и већим обимом саобраћаја, нарочито транзитног, али и утврђивања нових износа акциза на дуванске производе, у складу са законом.

Наведено је и да је у јулу приход по основу пореза на доходак био виши у односу на претходне месеце због уплата годишњег пореза на доходак и пореза на дивиденде и удела у добити, као и да су уплате пореза на регистровано оружје довеле до скока ставке осталих пореских прихода. Објављено је и да су непорески приходи у јулу били 9,4 милијарди динара и да је по основу донација уплаћено је 0,5 милијарди динара.

Истиче се и да су непорески приходи били знатно виши од очекиваних захваљујући уплатама дивиденди јавних предузећа и лиценце за 4Г мобилну телефонију.

Министарство финансија је навело и да су највеће ставке на расходној страни у јулу били расходи за запослене и трансфери организацијама обавезног социјалног осигурања (ООСО), као што је фонд ПИО, РФЗО, Национална служба за запошљавање (НСЗ) и Фонд за социјално осигурање војних осигураника (СОВО).

На исплату плата запосленима утрошено је 18,7 милијарди динара, док су трансфери ООСО износили 18,4 милијарди динара, од чега је трансфер ПИО фонду био 16,7 милијарди.

У саопштењу се додаје и да је на нивоу опште државе у првих седам месеци забележен дефицит од 0,9 милијарди динара.

На крају јула збирни суфицит локалних самоуправа био је 8,7 милијарди динара захваљујући високим приходима у мају, чему су допринели уплата тромесечних обавеза по основу пореза на имовину, али и приход од продаје земљишта који је једнократног карактера.

АП Војводина, како је наведено, тренутно је у суфициту од 1,5 милијарди динара захваљујући уплати пореза на добит по годишњем обрачуну у јуну.

ПИО фонд је забележио дефицит од 7,3 милијарди динара, док су НСЗ и РФЗО забележили суфиците од 1,3 и 2,1 милијарди динара.

Државна предузећа надлежна за одржавање и изградњу путева, Путеви Србије и Коридори Србије се у највећој мери финансирају из кредита и њихов укупан дефицит био је је 14,5 милијарди динара.

Јанковић: Ускоро исплата заостатка у плати просветним радницима

Извор:Бета

Запосленима у просвети би до краја ове седмице или почетком наредне требало да буде исплаћен износ од 3.000 до 5.000 динара за који су били оштећени током обрачуна плата у јулу и августу прошле године

Запосленима у просвети би до краја ове седмице или почетком наредне требало да буде исплаћен износ од 3.000 до 5.000 динара за који су били оштећени током обрачуна плата у јулу и августу прошле године, рекла је председница Уније синдиката просветних радника Србије (УСПРС) Јасна Јанковић.

Јанковић је за портал Градски биро након данашњег састанка представника синдиката са министром просвете Младеном Шарчевићем рекла да је министар од Владе Србије успео да обезбеди 416 милиона динара за ту намену.

Јасна Јанковић је рекла да је састанку присуствовала и министарка државне управе и локалне самоуправе Ана Брнабић.

Она је рекла да је на састанку било речи и о злоупотребама Закона о раду, као и о проблему радника са шестим степеном стручности, као и да је задовољна данашњим састанком.

Председница УСПРС је рекла да тај синдикат остаје при организацији сутрашњег протеста на Тргу Николе Пашића, који почиње у 11.55.

"Позвали смо и министра да присуствује. Видећемо да ли ће се одазвати, рекао нам је да има пуно обавеза", рекла је она.

На сутрашњем протесту УСПРС указаће на проблеме у образовању.

Фиктивном селидбом до веће зараде

Аутор: Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Велики издаци за превоз запослених у малим местима због жеље да се "допуни" недовољна плата. Послодавац није у обавези да плаћа карту ако радник промени пребивалиште ОД 25 лекара запослених у Дому здравља у Белој Паланци само њих шест имају пребивалиште у месту у којем раде, а свим осталима ова здравствена установа плаћа месечну карту за превоз, углавном до Ниша. То значи да се из њихове касе сваких 30 дана издвоји више од 150.000 динара само за превоз, пошто је месечна карта око 8.000 динара.

Већи је проблем, међутим, што се многи здравствени радници, иако годинама живе у вароши, одјављују и пријављују као место пребивалишта неко од околних села или чак Ниш, како би увећали своја примања. У општинској управи у Белој Паланци кажу да је ово проблем с којим се суочава већина малих места у Србији, како због недостатка кадрова, тако и због жеље за већом зарадом.

- Нема само Дом здравља овакав проблем, слична је ситуација у основној школи и Гимназији "Никета Ремезијански" - кажу у општини. - Чак и директор белопаланачке основне школе путује из Ниша, а готово цео колектив ОШ "Јован Поповић" из Црвене Реке.

Зоран Лазић, помоћник министра за рад, говори да је чланом 118 Закона о раду утврђено да запослени има право на накнаду трошкова у складу с општим актом и уговором о раду, и то за долазак на рад и одлазак са њега, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз. Такође, прописано је да промена места становања запосленог после закључења уговора о раду, не може да утиче на увећање трошкова превоза које је послодавац дужан да надокнади запосленом у тренутку закључења уговора о раду, без сагласности послодавца.

- Ова измена Закона о раду је управо имала за циљ да се спрече злоупотребе ове врсте - каже Лазић. - Указујемо да није прецизирано на који начин се може обезбедити накнада трошкова превоза, али га послодавац може обезбедити на било који начин који би био рационалан и омогућавао раднику долазак и одлазак с рада, а у складу са општим актом и уговором о раду. **КО ПОДЛЕЖЕ ЗАКОНУ** ЧЛАНОМ 2. Закона о раду, утврђено је да се одредбе овог закона примењују на запослене који раде на територији Републике Србије, код домаћег или страног правног, односно физичког лица, као и на запослене које је послодавац упутио на рад у иностранство. Одредбе овог закона примењују се и на запослене у државним органима, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе и јавним службама, ако законом није друкчије одређено.

Према томе, тврди наш саговорник, у складу са одредбама поменутог прописа, општим актом (колективним уговором и правилником о раду) или уговором о раду, утврђују се критеријуми и мерила за исплату трошкова превоза запослених, односно под којим условима им се обезбеђује накнада ових трошкова.

- Накнаду трошкова превоза Закон о раду везује за цену превозне карте у јавном саобраћају, што јасно указује на то да се трошкови превоза плаћају само оном запосленом који има стварне трошкове - каже Лазић. - Због могућих злоупотреба у остваривању овог права, у случају сумње, послодавац може да предвиди и прилагање оверене изјаве дате под пуном моралном, материјалном и кривичном одговорношћу, да запослени путује, односно да користи јавни превоз и има трошкове на одређеној релацији.

Он додаје да од радника може да се тражи да поднесе доказе о пребивалишту, промени адресе, приложи превозну карту и сл. Такође, послодавац може злоупотребу ове врсте да третира као тежу повреду радне обавезе, због које запослени може да добије отказ уговора о раду.

Од пилула живи 5.000 радника у Србији

Аутор: Љ. Малешевић

Након што је вршачки „Хемофарм” преузео компанију „Иванчић и синови”, као и све запослене у њој, њен тржишни удео на српском фармацеутском тржишту повећао се девет одсто, и то у сегменту лекова који се издају без рецепта, додатака исхрани и медицинских средстава. Цене лекова се неће мењати, тако да грађани Србије неће осетити нестанак једне фармацеутске компаније.

Директор сектора за корпоративни развој „Хемофарма” Жарко Леловац објашњава да је српско фармацеутско тржиште динамично, али да се уједно и суочава с бројним проблемима финансијске природе, због рестриктивне политике буџета, али и слабе куповне моћи грађана. – Тренд у свету је да се фармацеутске компаније спајају и наступају заједнички и удружују се у креирању нових производа – објаснио је Леловац. – Када имате већу палету производа, можете понудити и боље услове, што је један од основних захтева и потрошача и здравствених установа. Тешко је предвидети шта ће се дешавати на српском фармацеутском тржишту, али „Хемофарм” се неће зауставити на тој аквизицији, која му није прва. У потрази за приликом да даље шири пословање, „Хемофарм” процењује ситуацију и у осталим земљама региона. Секретарка Удружења за фармацеутску и медицинску привреду у Привредној комори Србије Мирјана Вучићевић истиче да је фармацеутска индустрија данас уско везана за употребу високе ехнологије и да концентрација глобалне фармацеутске индустрије, јачање конкуренције, недостатак нових лекова и брз развој глобалног тржишта генеричких лекова неминовно доводе до нових и нових аквизиција.

– Таква преузимања унутар домаће фармацеутске индустрије доприносе како квалитету производа, а тиме и здравствене заштите, тако и очувању радних места – оцењује Мирјана Вучићевић.

Пословни потез „Хемофарма”, који ће му омогућити да повећа извоз на страна тржишта, као и на тржишта земаља у региону, само је наставак динамичког фармацеутског тржишта у Србији у протеклој деценији. Лесковачко „Здравље” је за десет година променило пет власника, почев од исланског „Delga Pharmacoa”, преко „Actavisa”, „Watson Pharmaceuticals”, „Alerganaa” до „Teve”.

Ових дана чека се нови потенцијални играч на фармацеутском тржишту који ће доћи преко „Галенике”, односно њен нови стратешки партнер, који ће докапитализацијом стећи 25 одсто те компаније. У Удружењу ПКС-а за фармацеутску и медицинску привреду оцењују да стратешким партнерством „Галеника” добија могућност репозицирања с обзиром на то да је њен асортиман препознатљив бренд присутан на домаћем и источноевропском тржишту. Од новог стратешког партнера очекује се да увек нове лекове у асортиман, отвори нова тржишта, да ради на систему пласирања робе.

Иначе, производња генеричких лекова у Србији увозно је зависна и, по подацима АПР-а, код нас послује 55 привредних субјеката са шифром делатности „производња фармацеутских производа”. У њима је запослено више од 5.000 радника. Србија има три државна произвођача лекова: осим „Галенике”, ту је и Институт за вирусологију, вакцине и серуме „Торлак” и Институт за трансфузију крви, али ту су и огранци мултинационалних генеричких компанија и произвођачи с приватним домаћим и мешовитим капиталом.

Лекови из Вршца у земљама југоисточне Европе

Немачка „Штада”, у оквиру које послује и вршачки „Хемофарм”, недавно је формирала групу

за југоисточну Европу, која ће омогућити да лекови из Србије стижу до Мађарске, Словеније, Хрватске, Албаније, Бугарске и Румуније, а већ их има у БиХ и Македонији. То значи да ће производни портфолио „Хемофарма” бити хармонизован с тржиштима свих тих земаља, узимајући у обзир њихове специфичне разлике.

Младе највише плаши велики ризик

Аутор: Д. Млађеновић

Међу незапосленима у Србији доста је младих људи, који се после завршене средње школе или факултета пријављују на евиденцију Националне службе за запошљавање и, како ствари стоје, очекују позив за посао. Међутим, мало је струка које обезбеђују брзо добијање посла, а подаци говоре да се, у просеку, на први посао чека две године. Иако је то прилично дуг период, мало је младих који су спремни да прихвате посао који није у складу са струком и степеном образовања који поседују, а мало је и оних који се одлучују да самостално покрену неки посао. Наиме, самостално пословање за собом носи велики ризик јер је потребно упистити се у утакмицу на тржишту, у којој се резултат не може знати јер зависи од много фактора. Занимљиво је и да окружење, често и најуже, дакле породица, нема разумевања за младе који покрећу сопствени посао, посебно кад није у вези са струком и степеном образовања.

Резултати недавно спроведог истраживања показују да је у Србији више од половине младих људи неактивно на тржишту рада, а да их је мање од осам процената запослено у породичним фирмама или се сами одлучују да покрену посао. Међутим, има и оних који су спремни да се упусте у самостални бизнис, који се често потпуно разликује од струке за коју су се школовали и указују на то да, иако покретање сопственог бизниса није лако, представља изазов. Такође, указују на то да се мора радити много и мислити предузетнички, али истичу да би било добро да на почетку имају одређене олакшице јер, ако НСЗ или нека друга институција покушава да наведе младе да почну свој посао, требало би да буде више разумевања у старту, да су им од велике користи биле обуке у НСЗ-у о томе како започети неки посао, али и направити бизнис-план, да се мора много учити те да су били свесни тогада успех неће доћи одмах.

Некад се самостални посао поклопи са струком, а некад буде случајан избор, или продужетак хобија, љубави према нечему. Тако је власница газдинства „Карпе дием” из Србобрана Јелена Марић почела да гаји козе, и по њеним речима, то није само будући посао од којег ће живети већ и нови стил живота. Она је инжењер пејзажне архитектуре, а на самостални бизнис одлучила се пре две године. Стартовала је са шездесетак коза, сада их је стотинак, има и млеку у којој ради десетак радника, а производи се продају у готово свим већим трговинским ланцима у Србији. Одлуку да крене у тај бизнис донела је заједно са супругом јер су производи од козјег млека дефицитарни на нашем тржишту.

Недавно се на покретање сопственог посла одлучила још једна факултетски образована жена, професорка књижевности и српског језика, која уместо иза катедре, стоји иза машине за произвођу резанаца. У сопствени бизнис кренула је с намером да ради оно што воли и у чему ужива, а тестенина коју производи, без адитива и додатака, веома лако налази пут до купаца. Осим тих, има сигурно још много сличних прича о младим, незапосленим људима који су отворили нове видике и успели да, и у веома тешким условима привређивања, пронађу своје место на тржишту. Има и глумаца који производе сапуне, професора биологије који су постали пекари, инжењера заштите животне средине који се баве медарством... Наравно, сигурно је да има и другачијих прича, али ако се не покуша, не може се знати ни да ли ће се успети.

Година предузетништва

Ову годину је Влада Србије прогласила Годином предузетништва па оне који су решили да сами себи буду газде подстиче кроз 33 програма. За те програме намењено је укупно 16 милијарди динара, од којих је 4,4 милијарде бесповратно. Циљ Владе Србије је развој

конкурентне привреде која почива на идејама приватне иницијативе и предузетничког духа, због чега је први пут објединила капацитете, определила никад веће своте и усмерила их на развој малих и средњих предузећа. Више од 28 државних и европских институција, невладиних организација и удружења привредника укључило се у Годину предузетништва.

Синдикати просвете задовољни, али чекају реализацију договореног

Извор: Танјуг

Представници синдиката просвете и образовања саопштили су данас да ће пратити да ли је испуњено оно што је договорено на састанцима у ресорном министарству и сходно томе доносити даље одлуке, укључујући и ону о евентуалном штрајку.

Представници синдиката данас су поново разговарали са министром просвете Младеном Шарчевићем који је Танјугу након тога рекао да је важно да се све што се каже и оствари, а да се не обећава оно што није могуће урадити.

Он је рекао да је на састанку било речи о томе да се спроведе и укупна процедура везана за технолошке вишкове онако како је договорено и за шта су послата упутства.

"Такође смо договорили да се строго примени упутство где се говори о пензионисању људи, о строгој контроли секретара школа, о некоришћењу неких маневара типа повремени и привременни послови. Имамо разлога да сумњамо да се одређени број места прикрива, а имамо и потребу да кад се та прва фаза размештаја колега технолошких вишкова заврши направимо још један преглед да ли је то уређено како треба", рекао је Шарчевић.

Он је рекао да ће уследити и инспекцијски надзори према онима који не поштују процедуре.

Што се тиче исплате дуговања, Шарчевић је поновио да ће се у року од пет дана просветарима исплатити заостала дуговања јер је влада одлучила да просветним радницима врати разлику за умањена примања током летњих месеци.

Шарчевић каже да је важно да се све што се каже и оствари, а да се не обећава оно што није могуће урадити.

"Не желимо да просветни радници буду на дну лествице и сиромаштва, и запослености, и признања у друштву, ми треба да се старамо о угледу професије у заједници и они у мени имају савезника у томе", рекао је Шарчевић.

На питање да ли ће се одазвати и позиву Уније синдиката просветних радника да се појави на "претчасу", на Тргу Николе Пашића у среду у 11:55, Шарчевић каже да је ових дана презаузет и да није имао ни минута слободног времена, али да ће покушати да стигне.

"Не знам да ли ћу стићи на све састанке, да ли ћу неке одложити, имамо јако много тема, 1. септембар је важан и за неке друге оперативне ствари. Ако обећам, држаће ме за реч, а ако покушам стићи ћу", рекао је министар.

Председница Уније синдиката просветних радника Србије Јасна Јанковић рекла је да ће тај синдикат у среду у 11:55 сати, ипак, организовати "претчас" на Тргу Николе Пашића како би јавност информисао о томе са којим проблемима се суочавају запослени у образовању.

"После годину дана борбе успели смо да покажемо и докажемо министарству да је погрешило и погрешно обрачунало наше зараде током прошлогodiшњег јула и августа и ускоро ћемо добити новац назад задовољни смо", рекла је она.

Јанковић каже да школска година почиње 1. септембра, а "да ли ће и како трајати зависи од министарства и свих нас".

Председник Гранског синдиката просветних радника Србије "Независност" Томислав Живановић рекао је да синдикати са оним што је постигнуто, а што се тиче материјалног положаја запослених и условима рада не могу никада бити потпуно задовољни.

"Биће добро ако ова прича добије онај темпо који треба у смислу реализације по школама у Србији. Настављамо тамо где смо стали. Обећања има, резултата још нема и надам се да ће

речи пратити и дела на терену. Убудуће ћемо поступати сразмерно ситуацији како се односи влада и министарство према образовању, ништа боље, а ни горе", рекао је он.

Како каже, представници тог синдиката пратиће динамику реализације договореног и сходно томе доносити одлуке о штрајку.

Не можемо тако лако одустати, али видећемо на даље шта ће се дешавати, рекао је он.

Председница Синдиката образовања Србије Валентина Илић рекла је да је тај синдикат задовољан тиме што је министар пружио руку синдикатима одмах по ступању на дужност и што је рекао да ће сарађивати са њима.

"Оно што смо тражили, надокадиће нам, остале ствари су системске промене и разговарали смо и о томе. Мислим да ће се корените промене сигурно догодити везано за рад инспекција, школских управа, директора...", рекла је она истичући да је важно и то што је министар прихватио да дође на састанак републичког одбора Синдиката образовања Србије.

"БЛИЦ" САЗНАЈЕ Држава Кинезима бесплатно даје фабрику која је некад хранила Пожегу, уз ЈЕДАН УСЛОВ

Аутор: В. Лојаница

Фабрика „Будимка“ у стечају која је срећних година хранила Пожегу наредних месеци прећи ће пут од банкрота до, очекује се, покретања производње и оздрављења. А све под капом Кинеза који ће од државе бесплатно добити фабрику и заузврат у њу уложити 15 милиона евра. Недавном посетом кинеског председника Си Ђинпинга Београду потписан је међудржавни споразум по коме ће власник „Будимке“ постати фирма из провинције Хебеи. Ђи Пинг је „Будимку“ уз „Петрохемију“ и РТБ „Бор“ ставио на листу приоритета фирми које желе да преузму Кинези.

- За 30. септембар заказано је рочиште са повериоцима на коме ће највероватније бити проглашен банкрот. Имовина „Будимке“ је око 1.030.000.000, а дуг око 1.300.000.000 динара. Ипак, око 40 одсто дугова је оспорено - каже за „Блиц“ Славко Добрић, један од троје чланова одбора поверилаца, испред општине Пожега.

Потом ће држава отписати део потраживања, повезати стаж радницима и без „репова“ бесплатно „продати“ „Будимку“.

- Кинези су се обавезали да у фирму уложе 15 милиона евра и окупе око 1.000 коопераната из западне Србије који ће им бити сировинска база. Такође, у провинцији Хебеи биће основана фабрика вредна 30 милиона евра, која ће пословати под брендом „Будимке“ и сокове, мармеладе, џемове производити од робе увезене из Србије - објашњава Добрић. Споразумом није дефинисано колико ће упослити радника, али за покретање капацитета треба око 300 људи.

МУКЕ РАДНИКА У СРБИЈИ Шеф тражи доказ о инвалидитету, а сви виде да НЕМА ШАКУ

Аутор: Небојша Радишић

Милош Антуновић (39) од рођења нема шаку, али то није сметало директору ЈКП "Лепеница" да га са посла на рампи са аутобуској станици у Баточини усмери на кошење траве, мешање малтера, све до радова на гробљу...

Милош је последњих пет дана на боловању, јер има проблема са срцем. Поднео је и пријаву Инспекцији рада. Покушава да се избори за свој живот.

- Рођен сам без десне шаке. Био сам на операцијама а на Војномедицинској академији су ми, када сам био мали, реконструисали кошчице које су пронашли и направили палац. Ја сам се целог живота борио, радио са једном руком... Сада више не могу. Директор ми је рекао да аутобуска станица у Баточини послује са губитком и да треба да радим друге послове... Живим са мајком, пензионерком, а моја плата од 26.000 динара касни два месеца. Радио бих и шта стигнем и шта ми кажу, али не могу... Триммер за траву тресе цело тело, ја га придржавам руком коју немам... Некада сам чистио улице, да покажем да могу. Али, ја сам инвалид, и то нису послови за мене - прича Антуновић.

Радно место на аутобуској станици, где је подизао и спуштао рампу, добио је у априлу ове године. Пре тога је радио у дистрибуцији штампе. Углавном, као физички радник, али према својим могућностима. Рођен је у Приштини, низ операција је обавио на Клиници за пластичну хирургију ВМА још 1988. године.

Борио сам се, радио и нисам тражио никада милостињу, па ни сада. Јесам инвалид од рођења, али никада нисам користио државну помоћ. Сада сам дотеран до краја, уза зид, и нећу да ћутим Милош Антуновић

- Никада се нисам жалио на своју судбину. Избегао сам са Косова, са породицом. Борио сам се, радио и нисам тражио никада милостињу, па ни сада. Јесам инвалид од рођења, али никада нисам користио државну помоћ. Сада сам дотеран до краја, уза зид, и нећу да ћутим. Нови директор ми тражи папире, на основу којих могу да докажем да сам инвалид. Гледа ме, а не види - прича Антуновић.

Нови директор ЈКП "Лепеница" Драган Бојић на цео случај гледа другачије.

- Да је ваша фирма и да неко целог дана седи за џабе, да ли бисте га ви плаћали. Приход од станице је 220.000 динара, а има пет радника. Он јесте радио на дизању рампе и чишћењу станице. Али не исплати се. Због тога мора да се пребаци на друге послове - објашњава директор Драган Бојић и додаје да се "Милош не води као инвалид рада".

Предузеће има 21 стално запосленог радника.

- Милош мора да иде на инвалидску комисију и да добије папире, да се утврди који је степен инвалидитета. На посао није примљен као инвалид рада, али је рођен као инвалид. То значи да се он не води као инвалид по уговору - каже Јулијана Раденковић, шеф правне службе ЈКП "Лепеница".

Пријаву Инспекцији рада Милош Антуновић је предао 26. августа. Инспектори ће, како су му рекли, изаћи на терен "до краја недеље", јер имају много посла.

Без папира није инвалид

- Без медицинске документације која доказује да је Милош Антуновић инвалид, он неће бити третиран као инвалид. И поред тога што сви знамо и видимо да он нема десну шаку, без папира, он ради као сваки други радник. Он је и раније могао да ради све послове, и није се жалио, али сада је настао проблем. Када донесе папире који доказују да нема шаку, добиће посебан уговор - каже директор Бојић.

Бор: Протестовали бивши радници "Заштите"

Аутор:Д.К.

Бивши радници "Заштите", предузећа које је било задужено за обезбеђивање имовине РТБ "Бор", протестовали су данас испред генералне дирекције Рударско – топионичарског басена (РТБ) "Бор", и најавили да ће се окупљати до петка.

Радници траже од надлежних да им се објасни зашто су остали без посла, као и како је дошло до тога да "Заштита" дође до ликвидације.

- Окупљаћемо се и протестовати од уторка до петка од 10 до 12 сати. Скупљамо потписе и тражимо одговор на питање зашто смо ми и наша деца остали без хлеба и како је дошло до тога да фирма буде угашена. Предаћемо потписе генералном директору РТБ а одговор очекујемо да буде достављен Одбору за људска права у Неготину. Данас смо сакупили 30-ак потписа и акција ће бити настављена све до петка – казао је Бобан Остојић, један од бивших радника у "Заштити".

Иван Милосављевић, који је био на челу "Заштите" је недавно изјавио да чување имовине РТБ-а преузима приватно предузеће из Београда Инекс Плус.

Он је недавно изјавио и да према Закону о приватизацији, сва друштвена предузећа која нису извршила трансформацију капитала, нису се приватизовала или трансформисала капитал у неки други облик, од 01. јанура ове године иду у ликвидацију, што се односило и на фирму "Заштита".

Јанковић: Ускоро исплата заостатка у плати просветним радницима

Извор:Бета

Запосленима у просвети би до краја ове седмице или почетком наредне требало да буде исплаћен износ од 3.000 до 5.000 динара за који су били оштећени током обрачуна плата у јулу и августу прошле године, рекла је председница Уније синдиката просветних радника Србије (УСПРС) Јасна Јанковић.

Јанковић је за портал Градски биро након данашњег састанка представника синдиката са министром просвете Младеном Шарчевићем рекла да је министар од Владе Србије успео да обезбеди 416 милиона динара за ту намену.

Јасна Јанковић је рекла да је састанку присуствовала и министарка државне управе и локалне самоуправе Ана Брнабић.

Она је рекла да је на састанку било речи и о злоупотребама Закона о раду, као и о проблему радника са шестим степеном стручности, као и да је задовољна данашњим састанком.

Председница УСПРС је рекла да тај синдикат остаје при организацији сутрашњег протеста на Тргу Николе Пашића, који почиње у 11.55.

- Позвали смо и министра да присуствује. Видећемо да ли ће се одазвати, рекао нам је да има пуно обавеза - рекла је она.

На сутрашњем протесту УСПРС указаће на проблеме у образовању.

Протест Уније синдиката просветних радника

Извор: Бета

Унија синдиката просветних радника Србије (УСПРС) одржаће данас протест на Тргу Николе Пашића у Београду зна коме ће бити речи о положају образовања у Србији.

Како је саопштено, скуп је замишљен као упозорење просветним властима, "због небриге и неиспуњених обавеза".

У саопштењу се наводи да УСПРС организује "јавни претчас под називом 'Пет до 12'" и да ће скупу присуствовати председници основних и општинских организација Уније СПРС.

Председница Уније Јасна Јанковић изјавила је раније да школска година неће почети штрајком не зато што за то нема разлога, већ зато што новој Влади Србије и министру просвете Младену Шарчевићу треба дати 100 дана.

Она је навела да школска година неће почети регуларно, јер се са многим стварима закаснило. Скуп ће трајати од 11.55 до 12.40.

Железнице напушта 2.700 радника, из ЕПС-а их одлази 2.300

Извор: Политика

Железнице Србије" до краја године треба да напусти око 2.700 радника, док би из ЕПС-а њих 2.300 требало да оде у пензију уз отпремнину до априла 2017, пише Политика.

У „Железницама Србије”, у којима је вишак око 2.700 радника, не прихватају отпремнине од 200 евра по години стажа.

Како наводи лист, радник који има 35 година радног стажа и 55 година живота, добио би у том случају око 7.000 евра, што је недовољно за егзистенцију, имајући у виду да их у тим годинама ниједан послодавац неће поново запослити, а до пуне пензије имају још деценију.

Србији треба развој домаћег софтвера, а не туђих пројеката

Извор: Н1

Студије показују да ће ЕУ до 2020. недостајати око 400.000 кадрова из информационих технологија, чак и узимајући у обзир да ће их 250.000 годишње дипломирати у тој области. И земље региона имају сличан проблем. Додатни проблем за област означену као стратешку на глобалном нивоу, јесте мањак новца који државе издвајају за развој ИТ сектора.

У Србији се издваја око 60 евра по глави становника, у БИХ најмање - испод 30 евра по глави становника, али се углавном сви пројекти заснивају на иницијативи појединаца, у Хрватској

200 евра, у ЕУ чак 800 евра. Са годишњим повећањем улагања од 30 одсто, Србији би било потребно 15 година да достигне европски просек.

У настојању да омогући бржи развој те области и извоз који је премашио извоз Железаре и Фијата, Влада Србије најавила је формирање министарског тима који ће се бавити искључиво ИТ сектором. То је позитиван помак, каже за Инфобиз, директор ИТ компаније Оса рачунарски инжењеринг, Жељко Томић.

Ипак, указује на бројне проблеме које би новоформиран тим требало да реши, како би обезбедио планирани раст ИТ сектора у Србији.

Људи из бранше очекују да држава постане највећи потрошач њиховх производа и услуга, кроз увођење е-управе. Према оцени директора једне од најуспешнијих српских ИТ фирми, ако Србија задржи раст од 30 одсто у ИТ сектору, онда би она, уз системске мере владе, 2020. године могла да достигне 1,5 милијарду евра од извоза.

За Инфобиз каже да је проблематична тренутна структура извоза јер његов мањи део чини извоз српског софтвера, а много већи, ангажовање за стране фирме. Он каже да су стране директне инвестиције у области информационих технологија мач са две оштрице.

“Наравно да су стране инвестиције добродошле, каже Томић, али треба их усмерити тамо где имају позитивне ефекте. Већина тих инвестиција не захтева изградњу инфраструктуре, само ангажовање квалитетних стручњака којих ми немамо. Дакле стране компаније, узимају стручњаке да спроводе њихове идејне пројекте, уместо да ти стручњаци раде ина стварању домаћих софтвера, који доноси веће и дугорочније приходе”, објашњава Томић.

Да би се развио тај креативни део ИТ индустрије и да би Србија почела да извози софтвер, а не само услуге, потребна су улагања.

“С обзиром да држава нема пара, једно од решења је да се омогући веће улагање у развоје тако што би се повезали млади стручњаци из стартап компанија и привреде, да би они који имају знање, а немају идеју, да би им реални сектор дао 'задатак', односно да им привредници кажу - 'Имамо проблем, како можете да га решите', и тако се подстиче тај креативни део рада у ит сектору”, каже Томић.

Са посебном пажњом мора се приступити и проблему недостатка ИТ кадра - променама у систему образовања. Негативан је пример то што је одлучено да информатика не буде обавезан предмет у основним школама, сматра Томић. Мора се омогућити и спрега образовања и реалног сектора, ИТ индустрије - да се на мастер и докторским студијама у програме уведу најактуелније потребе и правци развоја информационих технологија.